

Rejent * rok 13 * nr 11(151)
listopad 2003 r.

Z działalności samorządu notarialnego

70 lat zunifikowanego polskiego prawa o notariacie

Krajowa Rada Notarialna zorganizowała w dniu 18 listopada 2003 r. w sali koncertowej Zamku Królewskiego w Warszawie sesję naukową

poświęconą rocznicy 70-lecia zunifikowanego polskiego prawa o notariacie. Sesji przewodniczyli przemienicznie Zbigniew Klejment i Lech Borzemski. Słowo wstępne wygłosił Z. Klejment, prezes KRN, który przedstawił wzorcowe rozwiązanie, jakie zostało przyjęte w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 października 1933 r. – Prawo o notariacie. Dla podkreślenia tego faktu została zorganizowana niniejsza sesja naukowa.

Następnie referaty naukowe wygłosili:

1. J. Bralczyk – *Rejent w literaturze polskiej*,
2. D. Malec – *O dorobku polskiego notariatu i notariuszy okresu międzywojennego. Uwagi z okazji jubileuszu 70-lecia „Konstytucji notariatu polskiego”*,
3. W. Mróz – *Notariat polski w latach 1939-1951*,
4. W. Sz wajdler – *Status prawny notariusza*,
5. T. Kozłowski – *Notariusz jako osoba zaufania publicznego*,
6. M. Zieliński – *Etyczne aspekty zawodu notariusza*.

Wszystkie zostały przyjęte niezwykle serdecznie przez bardzo liczne grono zebranych. W sesji uczestniczyli bowiem przedstawiciele wszystkich izb notarialnych, pracownicy nauki, przedstawiciele sądownictwa i wymiaru sprawiedliwości z wiceministrem S. Królakiem oraz prezesi prawniczych korporacji zawodowych.

Wystąpienie wiceministra S. Królaka posiadało charakter merytoryczny i nawiązywało do statusu zawodowego notariusza określonego w art. 1 pr. o not. z 1933 r. Referent zwrócił szczególną uwagę na te postanowienia ustawy, które uznawały notariusza za funkcjonariusza publicznego powołanego do sporządzenia aktów i dokumentów, którym strony są obowiązane lub chcą nadać znamię wiary publicznej. Powyższe rozwiązanie prawne było nowatorskie i określało podstawową funkcję publiczną, jaką spełniał notariusz. Notariusze polscy II Rzeczypospolitej właściwie wypełniali swój obowiązek dzięki prawidłowo opracowanemu aktowi prawnemu. Posłużył on za wzór do opracowania aktualnie obowiązującego prawa o notariacie. Stwierdził również, że notariusze polscy prawidłowo wywiązują się ze swoich obowiązków w zakresie obsługi prawnej społeczeństwa. W dyskusji głos zabierali:

– W. Fortuński, który podkreślił konieczność kontynuowania dobrej tradycji i pozytywnego wizerunku notariatu, wykształconego w okresie II Rzeczypospolitej Polskiej. Jest to podstawowy obowiązek samorządu notarialnego, notariusze są obowiązani do przestrzegania prawa o notariacie i etyki zawodowej.

– W.J. Żmudziński podkreślił sukcesy notariatu polskiego w działalności Międzynarodowej Unii Notariatu Łacińskiego. W dowód wyróżnienia Stała Rada Unii upoważniła notariat polski do koordynowania szkoleń i edukacji notariuszy państw Europy Środkowej, przystępujących wraz z Polską do Unii Europejskiej.

– L. Zabielski przedstawił ogólne założenia związane z rozszerzeniem czynności notarialnych o testamenty działowe i poświadczenia dziedziczenia. Wykonywanie tych czynności przez notariuszy w poważnym zakresie odciążałoby sądy i usprawniło obsługę prawną społeczeństwa. Krytycznie ocenił przebieg prac legislacyjnych nad ustawami dotyczącymi praktyki notarialnej, prowadzonych bez udziału przedstawicieli samorządu notarialnego, jak na przykład dług gruntowy.

Z. Klejment w podsumowaniu wysoko ocenił przebieg sesji naukowej. Wygłoszone referaty stanowią bowiem znaczący dorobek naukowy w zakresie badania historii notariatu polskiego. Podkreślił konieczność kultywowania pozytywnych wartości Prawa o notariacie z 1933 r., które legły u podstaw obecnie obowiązującego prawa. Niezwykle serdecznie podziękował gościom, referentom i wszystkim obecnym.

Romuald Szytk